

ZÁMECKÉ OHLÉDNUTÍ

Stojím tady bez mála již 300 let, dívám se na vás trochu z výšky a každou zimu se těším na jaro, kdy už s prvními teplejšími dny konečně přijdete.

Letos mě ze zimního spánku probudili kolem poloviny března. Jakmile mě první jarní paprsky po otevření oken začaly lechtat od sklepa až po půdu, ihned se lépe dýchalo a byl jsem fit. Sotva vymetli loňské pavučiny a prach, už tu začali řídit restaurátoři. Vymalovali mi průjezd (konečně mám důstojnější vstup) a pak si sondovali v nejvyšším patře, aby zjistili, jak mě poopravit (kdybych uměl mluvit nahlas, tak jim napovím). Odvezli k opravě skleněné dveře z dolního schodiště a z půdy. Vrátili mi je až na podzim a na místě je natírali. Tihle restaurátoři dělají stále nepořádek, ale nevdají, vždycky to někdo uklidí. Mám je však rád, protože mě po troškách vrací do slávy zašlých dní.

Zámek Svojsín

V dubnu rozkvetly magnolie a trochu nesměle začaly přicházet návštěvy. Zavoněla káva, čaj, zákusky, pivo, víno a další dobroty ze zámecké kavárny (to mám rád). Konala se zde po zimě první svatba a během léta pak další, některé uvnitř, jiné v zahradě u altánu a už i v parku pod lípou (nevěsty i ženiši radost pohledět, snad jim to vydrží až do smrti).

V květnu mi na zahrady a do truhlíků vysadili čerstvé květiny. Moc jsem se potěšil při vítání občánků. Kouleli očima, kde že to jsou. Doufám, že se na mne přijdou také podívat, až povyrostou.

Na ubytovně přespali první nocležníci. Dočkal jsem se návštěvy zástupců Plzeňského kraje.

V červnu se sezóna rozjela na plno. Celý týden jsem si užíval s ubytovanými hudebníky, kteří denně koncertovali v sále obrazárny (samé barokní kusy – vrátili mě do mládí).

Na prohlídku interiéru zašly i dětičky z MŠ, jinak chodily krmit naše zámecké kozy (za to jim děkuji, můžou přijít i v zimě). Na konci školního roku mi ukápala slza při loučení s pátáky základní školy a předškoláky MŠ na mé zahradě za přítomnosti rodičů, učitelů, pracovníků škol a zástupce obce. Letos se loučili i po mnoha letech s paní učitelkou ze školky, která si udělala chvilku a zkoukla, jak se o mne staráte.

Během léta se s návštěvníky „roztrhl pytel“ (to mi dělá dobře, zase to tu žije). Mám stále své již známé návštěvníky, kteří se vrací, a jiné, kteří zajdou jen jednou.